

beroe paa den Tiltalte i Forveien at give Samtykke til, at Dommeren maatte paakjende Sagen, nagtet Straffen maatte overſtride det faaledes faſſatte Maximum; forſaavidt Tiltalte ikke vilde give et ſaadant Samtykke, og Straffen antoges ikke at kunne holdes indenfor Grændſen, ſkulde Sagen henviſes til Paakjendelse paa ſædvanlig Maade af Kriminal- og Politiretten, dog faaledes, at ikkun tre Afſeſorer, iſtedetfor fem, ſkulde deeltage i Sagens Paakjendelse. Man er nu fra begge Sider i Fællesudvalget bleven enig om at gaae noget bort fra, hvad man tidligere havde vedtaget i hvert Thing. Fra Landſtthingets Side er man gaaet bort fra, at diſſe Smaaſager ſkulde kunne paaankes til Høieſteret, og fra Folkethingets Side har man fraveget, at et Samtykke fra Tiltaltes Side ſkulde have Indflydſel paa Ene-dommerens Kompetence. Naar man faaledes fra begge Sider fraveg de to af mig nævnte Synspun-ter, maatte man gaae en tredie Vej, den, ſom foreligger i Forſlaget, faaledes ſom det nu er indſtillet til Vedtagelſe, den nemlig, at man ſætter en beſtemt Grændſe for Ene-dommerens Myndighed, hvad Straffen angaaer, og at Sa-gen, forſaavidt Straffen antages at maatte blive ſtørre, henviſes til Kriminal- og Politi-retten, uden at der bliver Spørgsmaal om Appel til Høieſteret, og uden at der bliver Spørgsmaal om, at et Samtykke fra Tiltaltes Side ſkulde kunne udvide Ene-dommerens Kom-petence. Det vil ikke være forunderligt, om En eller Anden ikke ſkulde finde ſig fuldkommen tilfredsſtillet med Forſlaget, ſom det faaledes nu foreligger. Det er naturligt, at hvad der ved gjensidig Imødekommen kommer iſtand, ikke tilfulde kan tilfredsſtille nogen af de to yder-ligere gaaende Anſuelſer. Det er imidlertid forekommet hele Udvalget, at faaledes ſom Sagen vil blive ordnet, hvis Fællesudvalgets Indſtilling vedtages, vil denne Paragraf faae en ſaadan Form, at man vel kan berolige ſig derved, og at det hele Lovforſlag derved vil komme til at foreligge paa en ſaadan Maade, at det maa anſees for en Binding for Rets-pleien i Kjøbenhavn, naar Sagen kan blive gennemført i Overeensſtemmeſe dermed. Naar Ene-dommerens Myndighed ikke kan udvides, ſom tidligere vedtaget i Folkethinget, ved et

forud givet Samtykke af den Tiltalte, var det iøvrigt naturligt, at der maatte blive Spørgs-maal, om det ikke lod ſig gjøre noget at udvide Grændſen for hans Myndighed, idet det ellers var at befrygte, at diſſe Afdelingsretters Virk-ſomhed vilde blive meget indſkrænket. Det vil maafkee ogſaa erindres af det ærede Thing, at der til denne Sags anden Behandling var ſtillet Forſlag af flere Medlemmer, der gik ud paa at ſætte Grændſen noget høiere, end den nu tildeels er foreſlaaet i den Indſtilling, der foreligger Thinget. Man er imidlertid i Fæl-lesudvalget kommen til det Reſultat, at det vilde være retteſt at vige noget tilbage for den Anſuelſe, der med Styrke har gjort ſig gjæl-dende, navnlig her i Thinget, i den Mening, at det vilde være forbundet med Betænkelighed, navnlig i Begyndelſen, at give diſſe Ene-dom-mere Myndighed til at iſjende Bånd- og Brød-ſtraf, uden at deres Dom ſkulde være under-given Appel, og man har derfor, ſom det vil ſees, ubeluffet Bånd- og Brødſtraffen af de Straffe, ſom Ene-dommeren ſkulde kunne idømme. Derimod har man fundet, at man uden Be-tænkelighed kunde ikke ſaa lidet forhøie Størrelſen af den Tvangsarbeidsſtraf, ſom Dommeren ſkulde kunne idømme, og man har meent, at man derved vilde opnaae Noget, der ikke var ganſke uden Betydning, idet det, faaledes ſom Beſtemmeſen nu er affattet, vil være muligt for Ene-dommeren at kunne paakjende en Mængde ſmaa Sager om forſte Gang begaaet Løs-gengeri og Betleri og navnlig Overtrædelſer af de af Politiet givne Tilhold, uden at diſſe Sager behøve at opholdes ved Henviſning til den ſamlede Kriminal- og Politiret. Det er navnlig derved jeg troer, der vil opnaaes ikke lidet ved Forſlaget, ſom det foreligger. — Endnu een Bemærkning ſkal jeg tillade mig. Det kunde maafkee synes En og Anden, at den foreſlaaede Straf af ſimpelt Fængſel indtil 8 Dage og den foreſlaaede Straf af Tvangs-arbejde indtil 30 Dage, ſom det er overladt Ene-dommeren at idømme uden Appel, ikke ſtaaer i noget godt indbyrdes Forhold til hinanden, idet nemlig Tvangsarbejde i 30 Dage maa anſees for en meget håardere Straf end ſimpelt Fængſel indtil 8 Dage. Man har imidlertid meent, at man ved denne Leilighed ikke ſaa